

ת"פ 43198/12/19 - מדינת ישראל נגד תיסיר חסן ת"ז 056946304, על הדרך יזמות ובניה בע"מ ח"פ 513527267

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 43198-12-19 מדינת ישראל נ' חסן ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופטת מיכל ברלינר לוי
המאשימה
נגד
הנאשמים

מדינת ישראל

1. תיסיר חסן ת"ז 056946304
2. על הדרך יזמות ובניה בע"מ ח"פ
513527267

גזר דין

רקע וטיעוני הצדדים

1. הנאשמים, חברה למכירת חומרי בניין (להלן: "החברה" או "הנאשמת", לפי העניין) ומנהלה (להלן: "הנאשם"), הורשעו במסגרת הסדר טיעון בביצוע עבירה אחת של אי הגשת דו"ח במועד בהתאם לס' 216(4) לפקודת מס הכנסה (נוסח חדש), התשכ"א-1961. זאת לאחר שהודו כי לא הגישו במועד את הדו"ח השנתי לשנת 2016, שכלל הכנסות בסך של 1,708,803 ש"ח.
2. במסגרת הסדר הטיעון הוסכם לעניין העונש, כי בכפוף להסרה מלאה של המחדל, יעתרו הצדדים לענישה מותנית, קנס והתחייבות להימנע מעבירה, בהתאם לשיקול דעתו של בית המשפט.
3. בטיעוניהם לקבלת ההסדר הפנו באי כוח הצדדים לעבירה היחידה המיוחסת לנאשמים; להסרת המחדל המלאה; חלוף הזמן והיעדר עבר פלילי לנאשם. ב"כ המאשימה ציינה עוד את נסיבותיו האישיות המיוחדות של הנאשם בהיותו חולה, ולעניין הקנס ביקשה לקבוע מתחם של בין 5% ל-10% מסכום המחדל ולהעמיד הקנס ברף הנמוך, לאור הסרת המחדל. הסנגור ביקש להתחשב בזמן השיפוטי שנחסך נוכח הודאת הנאשם. עוד הדגיש את מצבו האישי, הבריאותי הקשה של הנאשם המשליך על מצבו הכלכלי, וביקש לפרוס הקנס שיוטל על הנאשם ועל החברה, ככל הניתן. בהתייחס לחברה הנאשמת נטען כי על אף שהחברה פעילה היא מצויה בהפסדים.

4. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, תשל"ז-1977, יש לקבוע את עונשו של נאשם בכפוף למתחם העונש ההולם. **מתחם העונש ההולם** נקבע בהתאם לעקרונות המנחה בענישה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו, תוך התחשבות בערך החברתי אשר נפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנהוגה. עם זאת, והיות שמדובר **בהסדר סגור לעניין העונש**, לא מצאתי צורך לקבוע מתחם ענישה עצמאי מטעם בית המשפט (ראו והשוו ת"פ (י-ם) 27505-06-12 **מדינת ישראל נ' אבו חארתייה** (27/12/12); ת"פ (באר שבע) 5093-02-10 **מדינת ישראל נ' גיאמי** (18/2/12); ות"פ (תל אביב) 17257-12-12 **מדינת ישראל נ' לוי** (30/9/13)).

5. לחובת הנאשם עומדת הפגיעה המשמעותית בערכים המוגנים של שוויון בנטל המס, אמון הציבור במערכת הכלכלית, יציבותו של המשק והשמירה על קופת המדינה. החומרה היתרה בה יש להתייחס לעבריינות מס הודגשה בפסיקה חזור והדגש. זאת, **"..נוכח תוצאותיה ההרסניות למשק ולכלכלה ולמרקם החברתי, ונוכח פגיעתה הקשה בערך השוויון בנשיאת נטל חובות המס הנדרש לצורך מימון צרכיה של החברה ולפעילותן התקינה של הרשויות הציבוריות. העבריינות הכלכלית, ועבריינות המס בכללה, איננה מסתכמת אך בגריעת כספים מקופת המדינה. היא פוגעת בתודעת האחריות המשותפת של אזרחי המדינה לנשיאה שוויונית בעול הכספי הנדרש לסיפוק צרכי החברה, ובתשתית האמון הנדרשת בין הציבור לבין השלטון האחראי לאכיפה שוויונית של גביית המס - פגיעה הנעשית לרוב באמצעי מירמה מתוחכמים, קשים לאיתור. כבר נאמר לא אחת בפסיקתו של בית-משפט זה כי על מדיניות הענישה לשקף את הסכנה הגדולה הטמונה בעבריינות הכלכלית לפרט ולציבור כאחד, ואת יסוד ההרתעה הנדרש ביחס לביצועה"** (רע"פ 512/04 אבו עביד נ' מדינת ישראל (15/4/04), ס' 6).

ראו בנוסף: רע"פ 5770/21 **רענן בית טבע בע"מ נ' מדינת ישראל** (26/8/21); רע"פ 9004/18 **יצחקי נ' מדינת ישראל** (31/12/18).

6. בחינת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות** מלמדת כי בוצעו באחריותו המלאה של הנאשם במשך כשנה, בה הסתכמו הכנסות החברה בכ-1.7 מיליון ₪. אין מחלוקת כי פוטנציאל הפגיעה בקופת המדינה ובערכים המוגנים גבוה, אף אם מדובר בהכנסות להבדיל מרווחים.

7. סקירת **הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות** מעלה כי הנאשם אדם חולה, נעדר עבר פלילי. מאז ביצוע העבירות ועד היום, לא נפתחו כנגדו תיקים נוספים, וכי רמת המסוכנות להישנות

העבירות מצומצמת. לזכותו עומדת ההודאה והחיסכון בזמן שיפוטי, וכן הסרת המחדל המלאה.

סיכום והכרעה

8. לאור האמור לעיל, כשבדרך כלל נוטה בית המשפט לכבד הסדרי טיעון המובאים לאישורו, ובלבד שאינם חורגים ממתחם הסבירות, מצאתי לכבד את ההסכם (ראו והשוו ע"פ 1958/98 פלוני נ' **מדינת ישראל**, פ"ד נז(1), 577; רע"פ 7949/04 **קרמנצקי נ' מדינת ישראל**, תק-על 2004(4), 3469). אני סבורה כי בנסיבות, במקרה דנן, הענישה נשוא הסדר הטיעון מידתית ומאוזנת ואינה חורגת ממתחם הסבירות.

9. לפיכך אני מטילה על הנאשמים את העונשים הבאים:

על הנאשמת: קנס בסך 2,500 ₪ אשר ישולם תוך 30 ימים מהיום.

על הנאשם:

א. 3 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של שנתיים מהיום, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתוך תקופה זו כל עבירה דומה לפי פקודת מס הכנסה ויורשע בגינה, בין בתקופת התנאי ובין לאחריה.

ב. קנס בסך 2,500 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-2 תשלומים שווים ורצופים, החל מיום 1/9/23 ואילך. אי תשלום אחד מן התשלומים במועד יעמיד את היתרה לפירעון מידי.

ג. הנאשם יתחייב להימנע מלעבור על העבירה נשוא הרשעתו למשך שנתיים מהיום, והובהר לו כי אם יפר התחייבות זו יחויב לשלם 3,000 ₪.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, ב' אב תשפ"ג, 20 יולי 2023, בנוכחות הצדדים.

